

Ramazan Yıldırım

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.06.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ramazan Yıldırım

Eserleri:

Ağlar

şu fakirler oh çekince
onu gören gözler ağlar
her aklıma geldiğinde
sazımdaki teller ağlar

kimi ekmeğe bal sürer
kimi beş parasız öle
yokşul halkı göre göre
bağrım yanar sözüm yanar

açlık delmiş boş mideyi
hayalle alır pideyi
zenginlerin pis köpeği
et yemese çöküp ağlar

bütün dertler onun olur
çöplükten bir gıda bulur
remzani fakire heder olur
derdinizden durmaz ağlar

Ramazan Yıldırım

Ah derdo

üç günlük ömrüm
ufacık canım
cansız bedenim
merhamet derdo

ah derdoderdo
yetti e derdo
bırak yakamı
gittim ben derdo

sevdim itildim
kaderim derdim
ne çile çektim
yeter be derdo

dertler yoldaşım
sefalet aşım
hani sırdaşım
yetti be derdo

göremez oldum
kerede kondum
yandım kül oldum
vicdansız derdo

Ramazan Yıldırım

Ah gülizar

Melek sandım huri sandım
Gece gündüz onu andım
Yalan yemin sana kandım
Meğer cana zehrin aldım

Ah gülizar git gülizar
Belan can yaktı gülizar
Vurdun beni sed hezar car
Hevar lımın git gülizar

Başıma taç ettim seni
Çan evimden vurdun beni
Ölsem istemem seni
Yıktın zalim beni beni

Cilven ile nazın ile
Her şeyinle bin bir hile
Hata yaptın bile bile
Remzanider güle güle

Ramazan Yıldırım

Ah şansım

kara kaşın kara bahtım
ataş mısın beni yaktın
kör talihim kaderime
akrep misin zehir aktın

elimde altın bedava
ağızımla kuş tutsam hava
imdat eyle felek baba
neden dolmaz delik kova

ah şansım şansımşansım
verdiğinde sende kalsın
öldüğümde öldüğümde
dost düşmanlar ziller çalsın

artık para etmez şuur
ne var kaldı ne de gurur
elim neye atsam kurur
çileden çileye vurur

Ramazan Yıldırım

Al götür beni yara

derdin ile düştüm dara
bitti ömrüm ahuzara
gözüm yaşlı dünyam kara
al götür beni yara

uzaklarda ne ararsın
yoksa benden mi kaçarsın
beni böyle hep yakarsın
al götür beni yar

yar kaşına bana çatma
nur kanıma zehir katma
beni bir kenara atma
al götürün beni yara

bir sevdadır geldi başa
mevlam verme dağa taşta
ömür senin var sen yaşta
al götürürüm beni yara

Ramazan Yıldırım

Allah aklını almış

aynaya bakar uflanır
yaş geçti diye puflanır
on dürtlük güzel görse
bakar bakar kurtlanır of of of of

allah aklını almış
şeytan kalbini çalmış
dünya alem ne etsin
kırkından sonra azmış abo

her yerinden var aklar
iner erler katına
gerçeği boyada saklar
biner truva atına

çalışma durur bozuktur alet
ne cin olur ne de bir velet
elleri durmaz dili meymenet
beli kaymıştır yoktur keramet

Ramazan Yıldırım

Anne

Anne

naşıl bıraktın beni öksüz
ağaç yaşarır mı anne köksüz
günüm sensiz gecem kamersiz
birde ayrılmışsın habersiz
ölenlerden farkım ne
izin ver yanına geleyim anne

rüşvet verdim ölüme
hastayım anne
gel dedim azrail'e
yastayım anne
ölenlerden farkım ne
izin ver yanına geleyim anne

yağmur olup toprağına
süzülerek mi girsem
çimen olup mezarına
yoksa her yıl mı ölsem
ne yapsam ne etsem
nereye gitsem
senden başka yok ki kimsem
ölenlerden farkım ne
izin ver yanına geleyim anne

Ramazan Yıldırım

Azizem

Azizim buldum hak yolu
Gördüm artık sağı solu
Canım yârim gözün dolu
Yine yardım hayat yolu

Gel azizem can azizem
Çürüdüm canadan azizem
Çalı diken yollar gizem
Sadık yârim can azizem

Yar yoluna bu can kurban
Feda olsun sana her an
Dert çekip sabırda duran
Sensin beni candan saran

Remzani diyerler bana
Çok çekmişim yana
Hayatım döndü virana
Gitti gençlik kana kana

Ramazan Yıldırım

Baba

baba olmak zormuş baba
ateşten bir kormuş baba
evlat beni yormuş baba
neler neler çekmiş banam

canım canımcanım babam
canımın cananı babam
ezildin ezildin kadere direndin
onca derdine derdimi ekledin
canından bezdirdik sabırla bekledin
helal et helal et hakkını babam
seni çok seni çok seni çok severim

canım canım cananım baba
canımın cananı babam
duanla yaşarım baba
zirveyi aşarım baba
olmasan şaşarım baba
boş yere koşarım baba

canım canım cananım baba
canımın cananı babam

ben neler çekmişim

ben urfa doğumluyum
çiğercinin oğluyum
beni soran olursa
mağara çocuğuyum

ben neler çekmişim ben
neler çekmişim neler
uykusuz gecede ben
yalınayak sokakta
neler çekmişim neler

şimdi dünya toz pembe
yara gizli içimde
geçmişe bir dönünce
neler çekmişim neler

imparator diyorlar
beni yüceltiyorlar
işine gelmeyince
sırtımdan vuruyorlar

bu haksızlık

bu haksızlık nedir allah'ımallah'ım
çekilmez öfkeli ahım
boşa boşa yıktılar hocağım

yıkan neyleyim neyleyim

bu vatan garip halkı
hani hani nerde onun hakkı
sefilleri neden yaktı
yakın yakın neyleyim neyleyim

bir ver bin al bu topraklar
bu dala altın yapraklar
delik deşik ettiler içindeki budaklar
delen delen neyleyim neyleyim

seni beni ezip soyanlar
acımadan bizi bizi bu hale sokarlar
diskolarda zil takıp oynayanlar
soyan neyleyim neyleyim

neler gördü şu gözlerim
yurdunda huzur huzur özlerim
nafiledir bu sözlerim
bilan neyleyim neyleyim

seni bana beni sana
kırdırdılar vurdular kana kana
bir o yana bir bu yana
süren süren neyleyim neyleyim

uyanıklar işi bildir
masum insanların boş gittiler
onlar yasta evladını öldürdüler
vuran buran neyleyim neyleyim

sattılar kanımızı yürüttüler parayı
bir gün bir gün bulursun belayı
başına yıkarlar köşkü sarayı
ekilen biçilir neyleyim neyleyim

kan emici sürüyor sefayı
garip fakirler çeker cefayı
bizlere bizlere yazılan cezayı
yazan neyleyim neyleyim

işsiz toplumdan medet bekleme
bırak bırak içini döksün ona elleme
niyetimiz el ele kötü belleme
birlik dirlik neyleyim neyleyim

yokluk perişan eder çalarım
sazımı sözümü yasa bağladım
biçare biçare yazar yazar ağlarım

kalem kalem neyleyim neyleyim

heybetlidir karşıdan gelişi
ahmaklar sanır dünyayı kurtaran kişi
hele hele bir de korumanın yol gidişi
gören gören neyleyim neyleyim

kötü sistem silsilesini
anladın mı bilen var mı hilesini
bu milletin bu milletin kellesini
ezen ezen neyleyim neyleyim
yedin bizi bile bile
yetti artık yetti bunca çile
söz kalmadı geldi dile
duyan duyan neyleyim neyleyim

bunu yazdım diye bana darılma
sakın ha sakın gücüne sarılma
üç günlük sefa'nın keyfine varma
kazan kazan neyleyim neyleyim

doğusuyla batısıyla
güney ile kuzeyi ile
omuz omuza yürek ile
sevgi ile yaşamaya neyleyim neyleyim

yaşyoruz ama hayat kazık
etme etme ağam bize yazık
elimde ekmek azık
itip aldım neyleyim neyleyim

ben anlamım siyasetten çarktan
cartla curtlar halkı yutan
bizi suçlayıp la la etme utan
satılmış pezo neyleyim neyleyim

bizim bizden başka sahibimiz yok
kenarda kıyıda düşmanımız çok
ister hançeri kalbime bağırma sok
gerçek fikir neyleyim neyleyim

emir geldi allah'tan
var bulmuşuz topraktan
adem ile havva'dan
biz beşeriz neyleyim neyleyim

ne tahsilim var nede kültür
cahil kafayla birkaç satır
istersen beni zindana yatır
ferman sende neyleyi neyleyim

remzaniyi yok yok bileğim

hükümdarım tek dileğim
halkımı mutlu göreyim
umut umut neyleyim neyleyim

mutluluk bağı

mutluluk bağı gözde düşmesin
yanar bağımız köze düşmesin
ayrılık ateş öze düşmesin
yeter artık bize eller gülmesin

kavgamız bizim eller bilmesin
yalan yanlış diller bilmesin
hasretin suya seller bilmesin
yeter artık bize eller gülmesin

çektğim dertler başa dönmesin
gülen gözler yaşa dönmesin
pamuk yüreğim taşa dönmesini
yeter artık bize eller gülmesin

Ramazan Yıldırım

Beddua

yaralıyım ben dokunma bana
ne suç işledimse söyle söyle
tanrım günah yazdırsın sana
gülmeyip salasın öyle öyle öyle

bu kadar da ceza verilir mi
eline ne geçer düşmanlıktan
insan insana ettin kemirir mi
umarım cezan bulursun haktan haktan

iyilik verir var iken kötülük seçersin
üstün karakterin bu mudur senin
güzellik var iken çirkinlik dilersin
sevmesin gök ile zemin zeminzemin

senin elinden oldum biçare
ne yapacağım şaşırırım vallah
kalbimi ettin yâre pare
dilerim bedduam kabul eder allahallahallah

Ramazan Yıldırım

Ben bir aşığım

bir zalim zalime gönül verdim dertlidir başım
şu çileli kara böhta döküldü gözyaşım
büküldü belim gayri döküldü aşım
bulamam kendimi dost dost ben bir aşığım

senin yokluğunla sevdam saz azalıp coşkum
aşkın ateşiyle güzel yanıp tutuştum
kalmadı mecalim canım artık ben bittim
bulamam kendimi dost dost ben bir aşığım

şu benim gönlüm sna nasıl vuruldu
remzani aşkın ile dertte kavruldu
kalbimde çiçeğim vardı sararıp soldu
bulamam kendimi dost dost ben bir aşığım

sevda

sevda beni divane ettin
terk edip ellere gittin
ağlama gözlerim bittin
zalim ben sana nettim

ayrılık öldürür beni
gözlerim arıyor seni
acı zalim yıkma beni
severim ben seni seni

bir muhabbet bana yetmez
hayalin beni terk etmez
sazım sensiz inan ötmeyiz
remzani seni terk etmez

gel oğlan

gel oğlan gidek bu elden
benim gönlüm vardır sende
aşkım belasıdır tende
gel oğlan gidek bu elden

sevemem ben başkasını
açma gönül yarasını
kırma sevda şişesini
gel oğlan gidek bu elden

oğlana geçmiyor dilek
alev oldu yandı yürek
sevne sevdası gerek
gel oğlan gidek bu elden

yiğidim garip ramazan'ı
sana sakladım bu canı
hasta düştüm gelen hani
gel oğlan gidek bu elden

zaza kızı

sevdiğim zaza kızı
bilirim vicdansızı
ağlatır hepimizi
almazlar parasızı

digeldigel gel bana
kurban olayım sana
sensiz neyleyim canı
ölürüm yana yana

aşka düştüm yeniden
çıkamam çemberinden
korkmaz hiçbir şeyden
ne o yar nede elden
korkarım destan etmem dilden

beni derde saldın zaza
kendini verdin sen naza
beni bağladın şu saza
derdini yaza yaza

sen ol aslı bende kerem
saz çalıp türkü söylerem
bak bu cana kast eylerem
gel senle muradaerem

bütün dünya sana hayran
bir canım var olsun kurban
bilirim sana ben yaban
yabancıya vermez baban

kapın önü bana durak
ne olur zalim zulmü bırak
beni ele ettiğin bayrak
hep kaçarsın benden irak

bütün dünya anam bacım
seni görünce ben acım
seni başa edem tacım
ensin benim tek ilacım

remzani yazık şu öyle
hem söyledi hem ağladı

yüreğim zaza dağladı
kalbim zor zan bağladı

azizem

azizem buldum hak yolu
gördüm artık sağı solu
canım yârim gözüm dolu
yine vardır hayat yolu

gel aziz can azizem
çürüdüm candan azizem
çalı diken yollar gizem
sadık yârim canım azizem

yar yoluna bu can kurban
feda olsun sana her an
dert çekip sabırla duran
sensin beni candan saran

remzanidiyerler bana
çok çekmişim yana yana
hayatım düdü zindana
gitti gençlik kana kana

yoksul

yoksul yoksul yoksul
gelen yoksul giden yoksul
yatan yoksul başta yoksul
biten yoksul ölen yoksul

uyan yiğit uyan eşsiz
uyan işçi uyan işsiz
uyan başsız uyan dilsiz
uyan sefil uyan aşsız
yoksul yoksul yoksul

remzanisöylüyor sana
hele yüzün döndür bana
bu sözlerim garip sana
ağlarız biz yana yana
yoksul yoksul yoksul

bana geldin hah aha

bana geldim ha ha saklama benden
gönül vurgunuyum vazgeçmem senden

seviyorsan beni gel kaçma benden
sevda yarası bu geçemem senden

terk etme beni sevmişem seni
hasretinle yazılım öldürdün beni
dünyayı verseler değişmem seni
ne olursun güzel gel üzme beni

senden başkasını göremez oldum
deli hopa gönül sana kul oldum
sürüne sürüne canımdan oldum
remzaniyim sana avare oldum

yaralar yaralar

bu nasıl bir yaşamak
yaralar yaralar bu hayat
bittim artık gidiyorum
zalimi zulüm bu hayat

su misali akıyor
günler aylar seneler
çürüdü gitti gençlik
zalim zulüm bu hayat

bıktım usandım senden
böyle hayat olur mu?
ne istedim sen benden
hep ağlamak olur mu?

dertlere harap ediyor
gücüm artık yetmiyor
ömrüm akıp gidiyor
zalim zulüm bu hayat

sen başkasın gülüm yar

sen başkasın gülüm yar
canımın cananı yar
gönlümün sultanı yar
derdimin dermanı yar
sevdan sardı beni yar

dağlarda keklik yârim
ovada çiçek yârim
dalında bir gül yârim
hasrete çare yârim
sensiz yaşanmaz yârim

aşkıma yas tutan yar

içimde nur yatan yar
canıma can katan yar
özlem kadar atan yer
gel sineme saram yar

remzani kalbinde yer
her anı bedende yer
aldığı nefesler yar
aşkında suyunda yar
sazında sözünde yer

gönlümün baharı

gönlümün baharı yüreğim sende
canım sende ruhum sende
gidişin zulüm eziyettir cana
bunu yapma ben yapamam ayrılamam

karanlık dünyamın ışığı sende
hayat sende sevdam sende
bebeğim sin meleğimsin bir tanem
anla beni kaçma benden ayrılmam

yaralı bağrımın dermanı sende
yaşama sevincim hayatım sende
neşem sin benliğimsin bedenimsin
bunu yapma ben yapamam ayrılamam

vurgunum

mevla'm bilir ben vurgunum birine
adı yârim doyum olmaz seyrine
o bir peri sadık olur yârine
canımı adadım onun yerine

yârim melek misin dilim lal ettin
şaşkına çevirdi divane ettin
deldin şu bağrımı beni kül ettin
sürüne sürüne ahu zar ettin

kurban olam dertlim nedir bu halin
bir yaralı ceylan gibi mecalim
virana dönmüşüm perişan halim
gözümünden gitmiyor yârim hayalin

âşık remzaniyem kar etmez sözüm
başım alır gider bulunmaz izim
çaresiz mecnunum yok olan özüm
sanki felç olmuşum tutmuyor dizim

Ramazan Yıldırım

Ben miyim

kendi kendime bela bulmuşum
ıstırap içinde derbeder bulmuşum
şu bitik halime
dertten derde yorulmuşum

bir ben miyim öyle yalnız
bir ben miyim öyle şansız
güldür yüzümü ya rabbi
bir ben miyim böyle bahtsız
şu yalan dünyada

şu yalan dünyada derde boğuldum
her geçen gün biraz daha bağırdım
ama çaresi yok hiç gülmüyorum
sanki acıları kanlayoğurdum.

Ramazan Yıldırım

Bir hal aldı beni

gene bir hal aldı beni
ahu zardadır bu gönlüm
bun hayat harcadı beni
ahu zardadır bu gönlüm

düştüm felek tuzağına
ateş düşsün ocağına
beni çeker ayağına
ahu zardadır bu gönlüm

gazel mi düşmüş bağıma
yağmur yağmaz torağıma
lokma geçmez kursağıma
ahu zardadır bu gönlüm

remzaniyem düşe daldım
elime saz mızrap aldım
bu sene de dertli kaldım
ahu zardadır bu gönlüm

Ramazan Yıldırım

Bir kaşık

bir kaşık la yer dördümüz
ekmek için ağlar üçümüz
yorganda yatar dördümüz
ölmeden öldürdün fakirlik beni
vay beni beni oy beni beni

zengin köpeği yatakta yatar
bazısı kediye hizmetçi tutar
fakir ağlar içim yanar
ölmeden öldürdün yoksulluk beni
vay beni beni oy beni beni

remzaniyem durmaz çalarım
bak açıldı yar ağlarım
yoksul halka bakar yanarım
ölmeden öldürdün fakirlik beni
vay beni beni oy beni beni

Ramazan Yıldırım

Biz aşığız

biz aşığız her an başımız gökte
haksızlardan kuvvet almış değiliz
gözümüz tok varsa hikmet i telde
haram mala sofraya kurmuş değiliz

gönül bağlamışız bir dut dalına
can sıkılırsa mızrap eğer teine
gören demesin ki bakın haline
halimizi beğenmemiş değiliz

milletin derdini yazmak borç bize
ipe çekilsekte vız gelir bize
yeter ki vatandaş küsmesin bize
onların halini bilmez değiliz

yüksek olur adaletin divanı
haklıysan kazandırır zamanı
remzani destekler hakkı soranı
sazı ile cana kıymış değiliz

Ramazan Yıldırım

Bu savaş

bu savaş nedir allah'ım
çekilmez öyle ki ahım
baş yıktılar ocağım
yapan yıkan neyleyim

seni bana beni sana
vurdurdular kana kana
bir oyana bir bu yana
sören neyleyim neyleyim

kötü sistem sillesini
anladın mı bilen var mı hilesini
bu milletin kellesini
ezen neyleyim neyleyim

diyarbakır ben öleyim
seni yıkık görmeyeyim
remzani barış dileğim
umut neyleyim neyleyim

Ramazan Yıldırım

Caney can

doğunun en güzel şehri hele can nuri can
diyarbakır sur kale leyli can birican
çoşuyor dicle nehri hele can biri ican
gir şehre bak hele le ley can bircan

oy caneycaney can
bu şehire el hayran
oy caneycaney can
kız mende siye kurban

kız seversen sev beni hele can nuri can
memleketim diyarbakır le ley can birin can
ağzım dilim kurudu hele can nuri can
oradan karpuz kes getirdi

diyarbakır dört kapı le ley can biri can
eşsiz mimari yapı le ley can biri can
felek siye ben ettim le ley can biri can
içirdin gurbet hapı le ley can biri can

Ramazan Yıldırım

Canlı vücudu

can vücudu pazarda of of
satılmaz kırk paraya of of
hecedir kelimedir cümledir oy oy
sevmekten sarhoşum
bardağı rafa koy koy oy oy

güzellik değil ün değil makam değil of of
ister fakir olur köle olur ırgat olur of of
burada ki güzellikte
kalemdir muhabbettir sohbettir oy oy
sevmekten sarhoşum
bardağı rafa koy koy koy koy

menfaat güdene insan denir mi of of
paraya tapanlar hiç sevilir mi oof of
onların ki göstermeliktir
süksedir iltifattır oy oy
sevmekten sarhoşum
bardağı rafa koy koy oy oy

Ramazan Yıldırım

Çarem

bu nasıl sabah hiç şafak sökmüyor
bekledim gündüzü güneş doğmuyor
yolumu kaybettim bir mecnun hali
gördüm leylamı korkuluk misali

her tarafım dondu sanki
bir mezara girdim belki
acab kabrine döndü hanem
gel kurtar beni benim çarem
gece gündüzümden acılar neşemden kin duyuyorum
hapsettiler beni bir ömür boyunca
eli kolu bağlı bir kader mahkumu
keserim mevla'dan kurtuluş umudu
duvarların ötesinde var hürriyet sesi
bedeldir ömre tek bir nefesi

yakında güneş doğar belki
bu kara günler geçer inan ki
gülşen olacak viran hanım
kurtaracak beni benim çarem

Ramazan Yıldırım

Çekilir mi?

elinde gül deste deste
kokuyor yar her nefeste
yar bahçede ben kafeste
çekilirmişekilirmi

çekilirmişekilirmi
öyle bir yar sevilir mi
çekilirmişekilirmi
buna kader denilir mi

boynunda var altın zincir
pırıldıyor pırlantası
gel şu gönlümü indir
bitmiyor gönlüm yası

saçlarında renkli toka
toplanan saç altın okka
dayanamam ben onsuz
aklım sürüldü sokka

Ramazan Yıldırım

Dalan gönül deryalara

Dalan gönül deryalara
attılar azgın çaylara
kapıldım selli sulara
içimdeki yaralara

neyleyim ben dost neyleyim
dünyada nasıl güleyim

aşığım ben aşka düşen
göz yaşıyla yaşa düşen
işte bu dert başa düşen

neyleyim ben dost neyleyim
dünyada nasıl güleyim

hem güldürür hem ağlatır
bir öptürür bin dağlatır
bağrımda isyan yaratır

neyleyim ben dost neyleyim
dünyada nasıl güleyim

ha yaşarım ha yaşamam
çizdin yolu ben şaşamam
aşkım sensiz yaşamam

neyleyim ben dost neyleyim
dünyada nasıl güleyim

sana bağlıdır yaşamım
remzanider ben aşamam
kader yazılmış şaşamam

neyleyim ben dost neyleyim
dünyada nasıl güleyim

Ramazan Yıldırım

Del eyledi

bir görüŖte del eyledi
o bakışlar neydi neydi
ela gözler alev midi
alev gibi yakma rojin

bu ne sevda baş belası
kahrolası yaktı beni
bende ki yürek yarası
nerde derdimin devası
aman rojin yaman rojin
mecnundan beterim rojin

felek çıkardı karşıma
dünyayı yıktın başıma
yazsınlar mezar taşıma
gözyaşı damlar aşıma

Ramazan Yıldırım

Doğu yolu

doğu yolu dağlı duman
felek bize vermez aman
kaderimiz baştan yaman
vay bu elle bizim eller

kurban olayım yaratan
memleketi pula satan
dolu gibi kurşun satan
vay bu eller bizim eller

remzanider soldu gülüm
sağdan soldan kokan gülüm
ayırdılar bölüm bölüm
vay bu eller bizim eller

ne yaptım ki

ne yaptım ki bilemem adım dillerde
sen beni öldürdün gülüm sende ölesin
g izli gizli yara kaldı ciğere
sen beni öldürdün gülüm sende ölesin

evimiz yan yana komşu olurduk
oturup baş başa hayal kurardık
bu derdime çare bulunmaz artık
sen beni öldürdün gülüm sende ölesin

azgın çaylar gibi gözümün yaşı
bir türlü sönmüyor aşkın ateşi
remzaniyimtaşiyamam bu nazı
sen beni öldürdün gülüm sende ölesin
can pazarda

can pazarda satılır mı
onur haşyet atılır mı
bu kadarda yapılır mı
vay dönekler şerefsizler

batsın şanın şöhretin
satılıktır senin etin
bağlar bahçeler döşettin
vay dönekler şerefsizler

ar namus aramaz oldu
para başa taç oldu
mertlik yandı kül oldu
vay dönekler şerefsizler

allahallah diyeceksin
haram lokma yiyeceksin
unutma kefen giyeceksin
vay dönekler şerefsizler

gölizar

melek sandım huri sandım
gece gündüz onu andım
yalan yemin sana kandım
meğer cana zehir aldım

ah gölizar git gölizar
belan canı yaktı gölizar
vurdun bani sedhezar
hevarlımın git gölizar

başım taç ettim seni
can evimden vurdun beni
ölsem de istemem seni
yıktın zalim beni beni

cilven ile nazın ile
her şeyinle bin bir hile
hata yaptın bile bile
remzanider güle güle

kara kaderim

bu derde düştüm yanarım
ah benim kara kaderim
eski günleri anarım
ah benim kara kaderim

hey vay neyleyim neyleyim
vah ben neyleyim neyleyim
yoksa candan mı geçeyim

düştüm zalim tuzağına
beni çeker ayağına
ateş düşsün ocağına
ah benim kara kaderim

içim yara bahtım kara
bağrımda dermansız yara
kimsem yok ki yaram sara
ah benim kara kaderim

remzaniyem için için
dikensiz olduğum için
kıyım oldum biçim biçim
ah benim kara kaderim

ala geyik

ala geyik gibi anam
boyun sallarsın

yavrusunu kaybetmiş anam
bir ceylana benzersin

böyle çağlarsın
böyle yanarsın

ela gözlerinle anam
kara bağların
ayrılık hasreti sarmış anam
bağrın delersin

gülünden ayrılmış anam
bülbüle benzersin
feryat figan edip anam
sinen döversin

dicle nehri

sensiz yaşanmaz yârim
zehr oldu aktı kanım
sürünür yerde canım
tutmuyor hiç bir yanım

bir tanem nur tanem
gözyaşları nar tanem
seni sevdim seveli
gözyaşım dicle nehri

canımı sana verdim
gönlümü sana verdim
beni ateşe verdin
eridim küle döndüm

açma derdi bilmeze
çözüm değil silmezler
çattım yaman dinmeze
imdadıma gelmezler

diyar bakır şahane

diyar bakır şahane
sur içi hane hane
kırklar dağı efsane
ağıtlar yana yana

hele gelin bir görün
dostluk şefkatı görün
kardeşlik bağı görün
yiğitlik mertlik görün
saygı sevgiyi görün

diyarbakır toprağım
bağım bahçem ocağım
anam babam ecdadım
bu çınarda yaprağım

diyarbakır can katar
altında petrol yatar
şanına şan katar
burada evliya yatar

ne maşayım ne paşa
halkım gölünce yaşa
sevinçler çıkan arşa
vurmayın dağa taşa

diyarbakır ozanı
aha çıktı remzanı
paronlar beyler hanı
el elenin zamanı

Ramazan Yıldırım

Dön fırtına

sanki can mı benim canım
ağlamaktır hazan halim
ormansız tek bir fidanım
ağacından kopmuş dalım

şimdi fırtına tayfun kalkar
kalkmasa dünyam batar
dön fırtına sür ellere
götür beni istediğin yerlere

şu gönlümün çeşmi kurak
yaram kanasın sarma bırak
gülmek nasibimden irak
teselli değil mey nede bırak

Ramazan Yıldırım

Dön köyüne

sen gideli köyün çobansız kaldı
dön köyüne dön köyüne süleyman
uyuz kurtlar gelip sürüye daldı
dön köyüne dön köyüne süleyman

sen giderken toplam doksan koyuldu
yirmi beşi geçen hafta doğurdu
kimi topal idi kimi sağırdı
dön köyüne dön köyüne süleyman

büyükşehir senin neyine
hele bir bak tepe'deki keline
eğer bir iş geçmemişse eline
dön köyüne dön köyüne süleyman

Ramazan Yıldırım

Duyan var mı?

Ey ahali duyan var mı?
Sizde sadık huzur var mı?
Ayırdılar beni benden
Benliğimi bulan var mı?

Gören mi var gören mi var
Şu halimi bilen mi var
Eridikçe eriyorum
Bir teselli veren mi var

dört bir yanam dertten duvar
örelere isyanım var
yaşayan bir ölüyüm ben
kahır olmuş bilen mi var

Remzaniyim çare var mı?
Bu derdime deva var mı?
Ciğerimi çürüttüler
Sizde saltık ciğer var mı?

Ramazan Yıldırım

Duysun anam feryadımı

Duysun anam feryadımı

duysun anam feryadımı
tükettiler genç yaşımı
kırdılar kol kanadımı
silen yokki gözyaşım

havar anam başım duman
çaresizim halim yaman

firardayım kahpe felek
bulamadım ben beni
bedenim var ruhum kayıp
çözemedim ben beni

ne eşim var ne yandaşım
yalnızım ben dertli başım
az kaldı dikilirtaşım
orta yerde kalır naşım

içim yara durmaz sancım
ağardı sakalım saçım
ben garibim yoktur tacım
hani kardeş hani bacım

ben vefasız yar sevmişim

ben vefasız yar sevmişim
küstü gitti ne demişim
bilmem sana ne yapmışım

Ramazan Yıldırım

Eller gülmesin

Mutluluk bağ göze düşmüş
Yanar bağımız köze dönmüş
Ayrılık ateşi öze düşmüş
Yeter artık bize eller gülmesin

Kavgamız bizim eller bilmesin
Yalan yanlış diller bilmesin
Hasretim suya seller bilmesin
Yeter artık bize eller gülmesin

Çektiğim dertler başa düşmesin
Gülen gözlerim yaşa dönmesin
Pamuk yüreğim taşa dönmesin
Yeter artık bize eller gülmesin

Ramazan Yıldırım

Ey leyla

dize kadar battım batağa
daha da bakmaktayım batağa
kıvrılıyorum sola sağa
çek kurtar beni ey leyla

kabuk gibi çekti karaduman
can gitmesin zaten gitti canan
gözlerim kör oldu görmez aman
bul kurtar beni ey leyla

engin denizlere düştüm
kahırđ içi içe içe şiştim
boğulmaktayım mevte geçtim
gel kurtar beni ey leyla

uçsuz sarp dağlarda yatağım
korku sarhoşuyum yok tutacağım
önüm uçurumu başa bela açacağım
tut kurtar beni ey leyla

Ramazan Yıldırım

Ezelden

ezelden sevmişim ben o güzeli
yanakları elma gibi nar gibi
bademe benzettim mühür gözleri
bir kaşı var keman gibi yay gibi

bakarken yüzüme aklın yok oldu
sanki ciğerimden bir parça koptu
yavaş yavaş gelip yanımda durdu
konuşurken dilim oldu lal gibi

görünce zannettim seher yıldızı
yan bakışı kodu ciğerde sızı
mevlam kavuşturur elbette bizi
boyu uzun sanki selvi dal gibi

işte bunun için remzani oldum
bazen aşık olup sazıma vurdum
her sabah her akşam yolunda durdum
gelişi var yavru geyikler gibi
diyarbakırlı aşık remzani

Ramazan Yıldırım

Fakir

nedir çektiği fakirin
biraz da bizi düşün
acıdan ölen yavrunun
sebebi zamlı vergiler

fakirkaçtır yarı çıplak
hey vicdansız haline bak
geziyorsa yalınayak
sebebi zamlı vergiler

sefalet toz etti bizi
kuşlar kurtlar yesin sizi
fakir ölse yok kefeni
sebebi zamlı vergiler

bize de bir iş bulsana
karnım açtır doyur sana
analar bacılar ağlıyorsa
sebebi zamlı vergiler

Ramazan Yıldırım

Garip oldum

şu gurbet içinde bir zaman var ki
ayrı bir daireyi sılaya düştüm
biraktı beni göçe terk etti
gurbet elde yalnız ve garip oldum

gecem sesiz karanlığım kamersiz
dostlarım ayrıldı benden habersiz
fırkatlı bir gurbet duydum eşsiz
gurbet elde yalnız ve garip oldum
kimsesiz yapayalnız kendimi buldum

ben şu gurbette bir garip isem
o karanlığa bir feryat etsem
affet beni ya rab ben bir bekesem
gurbet elde yalnız ve grip oldum
kimsesiz yapayalnız kendimi buldum

Ramazan Yıldırım

Gel öldür beni beni

yaşamaya kahir ettim
hayatını zehir ettim
yar ben seni rezil ettim
gel öldür beni beni

gel öldür beni beni
suçlu bulmaz kimse seni
gel öldür beni beni
mahkûm etmez kimse seni

körpe tenini yaşlattım
yar seni ben ağlattım
dermansız hastalığa
sebeup olup ben başlattım

aşkımızı ben söndürdüm
yaban ellere sürdürdüm
seni mecnuna döndürdüm
gel öldür beni beni

Ramazan Yıldırım

Gelir

şöyle bir anadolu dağlarını
gezesim gelir ovalarında
koyun güden çobanlarını göresim gelir
sarp kayalarının gök kubbesinde oturup
anadolu'mun havasını beynimde tütesin gelir

ahşap ve nemli damında
tezekle yanan ocak başında
ısınip yan gelip yatasım gelir
gözlerinden akan yaşı
giyiminde süslü nakşı
düğünde halay başı olasım gelir

şu garip gönlüme
yiğit ve merdini yüz binlercesini sarılıp
göğsümde tutasım gelir
dahası
o toprağın sevgisinde yoğrulup büyüyen
kızını oğlunu gelinini alın terini
derman gibi üzerine sürüyen
çalışkan mutlu insanın
tek tek kucaklayıp öpesim gelir.

Ramazan Yıldırım

Gelm kıyma bana

kış ortası beni sen dışa attın
gelip gittin oy babo sen bana çaktın
kış oduna gibi kalbimi yaktın
gel kıyma bana gel kıyma bana

böyle yanık yanık bağıрма vurdun
böyle derin derin düşünüp durdun
böyle melül melül hayaller kurdun
gel kıyma bana gel kıyma bana

garibansın şirin hemde ruhumdasın
bin cefalar etsen gine babamsın
aşık remzaniyim benden bıcarsın
gel kıyma bana gel kıyma bana

Ramazan Yıldırım

Gönül ferman dinlemez

gönül ferman dinlemez
kalbim sevmiştir seni
el ettim bana gelmez
çare yok sevdim seni
aşığım divaneyim

mecnunum avareyim
zalimin elinde iyiyim
âlemin dilinde yim

başka düşme dur gönül
aşk deli eder beni
civedir coşma gönül
cilve öldürür beni

Ramazan Yıldırım

Gülme ey sevgili

isyankâr olamam
allah taş eder
ıslanmayan gözümü
kanlı yaş eder

iflah olmaz garip gönlüm
soldukça solar
gülme ey sevgili bu dertler
başına dolar

kaderime boyun eğdim
vurduğun her tokatta
ya allah sabır dedim
ben çileye sen rahata

Ramazan Yıldırım

Günüm yok

dünüm yok bu günüm yok
yarınım yok umudum yok
yaş elliye dayandı
güldüren bir günüm yok

ey beni felek beni
yedi bitirdi candan bezdirdi beni
ezsin değirmen taş
eleyip savur beni

varım yok huzurum yok
bu yüzden hiç dostum yok
böyle dostlar istemem
dili var doğrusu yok

batanın bakanı yok
vuran çok kurtaran yok
iyi günde iyiler
yeyince kötüsü yok

remzaniyim şansım yok
malda mülkte gözüm yok
mutlu olalım yeter
dünyanın temeli yok

Ramazan Yıldırım

Güzel

rüyamda gördüğüm güzel
uzakta el elediordu
kapının aralığında
gel gel içeri diyordu

vardım yanına oturdum
adın nedir diye sordum
dedim ben sana vuruldum
gözüm belli ediyordu

bilmem melek midir nedir
hayal midir gerçekmidir
güzellerden de güzeldir
huyu belli ediyordu

uyandım ki sabah olmuş
gün ışımış güneş doğmuş
anladım ki her şey boşmuş
sazı belli ediyordu

Ramazan Yıldırım

Güzel sana kıyamam

güzel sana kıyamadım
alyanağa doyamadım
sevdim ama saramadım
zalim böyle gaddırmışsın
baş koparan cellat mışsın
bu canımı belal mısın

hani sevgin hani sözün
nerede yemin kalbin özün
yapma bana iki gözüm
gülüm böyle gaddar mısın
baş koparan cellatmısın
bu canıma belamısın

ne olacak benim sonum
kırıldı kanadım kolum
gel bana kul kölen olam
zalim böyle gaddar mısın
baş koparan cellatmısın
bu canıma belamısın

bir çıkmaza girmişim ben
allahsızın birisin sen
yalan dolan bana gülsen
güzel böyle gaddarmısın
baş koparan cellatmısın
bu canıma belamısın

Ramazan Yıldırım

Ğaş olmuşum ğaş

bedenin sönmüş volkan dağları
kaderim örmüş çile ağları
erimez çözülmey
köle olmuş aşkın zinciri bağları

ölmüşem yanmışam
ğaş olmuşam ğaş
bir güzel uğruna
taş olmuşam taş

akan sular gibiyken duruldum
sayısız güzel varken ona vuruldum
yetmiyor bitmiyor
sabah koşarken akşam yoruldu

Ramazan Yıldırım

Hani ne etti

fakirin yediği ekmek soğan
kalıpta kaçıran beyler ne etti
hani yapacaktı bunca yolları
ağzıyla söyleyen beyler ne etti

meğer sözlerinin hepsi yalanmış
cahil köylü yalan söze inanmış
gelipte köyümde üç gün kalmış
halimizi gören beyler ne etti

remzaniısparta evvel köy ide
boşa geçti diye çabuk büyüdü
dağa geçen sene yolu yok idi
yol yapıp da kaçan beyler ne etti

Ramazan Yıldırım

Hasretinle

hasretinle geçti ömrüm
kıydın bana bunca zulüm
savurdur kalma külüm
etme yarım canım gülüm

acı bana ne olur yârim
sitemim var isyankârım
yetti artık nedir halim
yârim isyankârım

bir gün kurban demedin ki
hep aldın hiç vermedin ki
kadir kıymet bilmedin ki
şükür deyip gülmedin ki

sevda nedir bilir misin?
aşk şarabı içer misin?
gam kederi yükler misin?
sen kaçmayı becerirsin

Ramazan Yıldırım

Hele yar

benim yazım kış oldu
görmeyeli seni yar
şu gönlüme dert oldu
sevmeyeli beni yar

hele yar yar yar
beni kollarına sar
eğer sarmaz isen
gönlüm sana intizar
kalbim sana intizar

çilem coştı sel oldu
ağrılarım yel oldu
bak gönlüme dert doldu
sarmayalı beni yar

seni sordum dedi bana
çekmiş gitmiş uzun yola
yarı yolda verdim mola
aşkın yordu beni yar

Ramazan Yıldırım

Her Şey onda

ben de bilmem bir gzele kul oldum
Çeker onda kaymak onda bal onda
bakınca gözleri deldi bağrımı
kiprik onda srme onda kaş onda

her gzele bir parÇa naz yakıŐır
ince bele acem Çalı yakıŐır
adını diyemem dilim dolaŐır
ağız onda dudak onda dil onda

sorulmaz remzani'nin perişan hali
bir soran olursa methet gzeli
dünyada güzel Çok ama yar hani
sevda onda cilve onda naz onda

Ramazan Yıldırım

Hey yollar

bin bir kaptan şoförüm
dağlar taşlar göçerim
ben bir kaptan şoförüm
sevda yollar göçerim
arabam dolu yolcu
nazlı nazlı geçelim

hey yollar yollar yollar bitmeyen yollar
sarsın seni benim kollar sevin sinler dertli yolcular
acelemiz yok acele
güzel ismi hecele
seviyorsan çok yari
arabamda gecele

benim de var bir yarım
aşıklara maşallah
sevne sevilene
kavuşturur inşallah

adım adım gurbet
gezeri gam yürekle
garip garip düşünme
hasret biter elbette
pencereden dışarı
çeşit çeşit manzara

Ramazan Yıldırım

Hile

ey insanoğlu hile dñzen ile
bir yere varan olmaz
dñnya fanidir dostum aldanma
kimseye kalmaz
doğru yada yanlış kim bilir ne zorluklarla
biriktirdiğin serveti
vakti zamanı geldiğinde azrail'edöksende
faydasız sökmüyor dostum

kabre kadar sazım sözüm
hiç susmadı iki gözüm
teller bilir kimdir özüm
ben ölsem de bitmez sözüm

bu vurgun nedir allahım

vurgun nedir allahım
çekilmez üfke li ahım
başa yıktılar ocağım
yıkan neyleyim neyleyim

kötü sistem sillesini
bilen varmihillesini
bu milletin kellesini
ezen neyleyim neyleyim

seni bana beni sana
vurdurdular kana kana
bir o yana bir bu yana
süren neyleyim neyleyim

remzaniyim ben nebileyim
allah'tan bir tek dileğim ı
halkımı mutlu göreyim
umut neyleyeyim neyleyim

Ramazan Yıldırım

Hopidik lopidik

Güldüm güleceñ oldun
Hopidik lopidik
Sevdim seveceñ oldum
Hopidik lopidik

Bilerek eli divane oldum
Vallahi tiryakin oldum
Gel oynayalım biz
Hopidik lopidik

Elma yanaklarını
Hopidik lopidik
Öpsem dudaklarını
Hopidik lopidik

Ağzındai balını
Yesem dört bir yanını
Gel oynayalım biz
Abudik lkobiidik

Ramazan Yıldırım

Işığım

ne ürkeksin ceylan gözlüm
ben sana divaneyim
aç kolunu gönlünü ver
değil sana yabaneyim

dünyama ışıksın
kalbime yakışıksın
değil bana irak
kanıma karışıksın

senin aşkına uyumadım
baş altına yastık koymadım
bekledim hep seherleri
koştum sana durmadım

Ramazan Yıldırım

İster isyan

mecnun ister isen çöllere düşeyim
hasta ister isen yerlere düşeyim
garip ister isen ellere düşeyim
şaşkın ister isen dillere düşeyim

umutsuz hayalleri yaşayayım senin için
bitmeyen yolları aşayım senin için
yeter ki uzun yaşa ömrümü vereyim
yeter ki taç ol başa kölelik edeyim

murat ister isen dilek tutayım
suçlu ister isen hapis yatayım
ölüm ister isem zehir yutayım
bunlarda yetmez ise kendim asayım

her tür ölüme razıyım senin için
her tür zulüm razıyım aşkımız için
yeter ki uzun yaşa ömrümü vereyim
yeter ki taç ol başa kölelik edeyim

Ramazan Yıldırım

İsterler

rüzgâr eser saçları okşarcasına
ufuktan yağmur yağar hâlâ ağlarcasına
bulutlar yaslı şimşekler feryatcasına
aşkını isterler ferhat ile şirinin

nehirler durgun bitkiler susuz
hayvanlar üzgün kırlar ıssız
kuşlar suskun kâinat bemsiz
aşkını isterler kerem ile aslının

çağlamaz sular dağlar dumanlı
acı ıstırap içinde Aşıklar gamlı
aslanlar ürkek yollar figanlı
aşkını isterler arzu ile kamberin

Ramazan Yıldırım

Kadir mevlam

yüce mevlam öyle güzel yaratmış
o endamın yüreğimi dağlamış
bedenimden parça parça can almış
perişan halimi gören ağlamış
beni sana mecnun diye
gel bana gel nazlı yarım gel bana
bak gidiyor sevdalılar yanyana
koklaşalım ela gözlüm can cana
bu canımı kurban adadım sana

kader bize ne dilerse dilesin
büküldü belim çıkmaz nefesim
ölsem bile vazgeçemem bilesin
dönüyor dilim kısıldı sesim
mecnun bunun vabali sesin

kadir mevlam yaratmış melek gibi
huri gibi peri gibi nur gibi
selvi boylum bakışın ateş gibi
yandım anam savruldu ben kül gibi
sensiz hayat bana cehennem gibi

nere gitsem gözüm seni arıyor
dilek diliyorum yarım tutmuyor
bak remzani aşkın ile yanıyor
kara sevda bu kalbimde çıkmıyor

Ramazan Yıldırım

Kahrolasın

Kahrolasın acımasız
Dinsiz imansız
koydun bizi
yurtsuz yuvasız
feryat faydasız
kaldık çaresiz

evliya diyarı
güzel şehirim
yaktılar yıktılar
nere gideyim nasıl edeyim

mardin kapı urfa kapı
gançeppek bağları
yok olan canlar
sur içi ağlar
gözyaşı çağlar
yüreğimi dağlar

diyarbakır ağlar ağlar
kara bahtına
zalimler bakmıyor
gözün yaşına
remzani kurban
kara taşına

Ramazan Yıldırım

Kan emici fatura

kan emici fatura
bitmez tükenmez sıra
maaşın çoğu kira
cepte kalmadı lira

vur ha vur ha gelen vur
karşı koyma garip sus

bakkal manav kasaptan
ye kazığı hesaptan
işsiz yatıyorgaspten
gemi kurtaran kaptan

vur ha vur ha gelen vur
karşı koyma garip sus

insanlar tümü yasta
yaşıyor ama hasta
üç kaşık çorbası tasta
iyleşir mi bu hasta

vur ha vur ha gelen vur
karşı koyma garip sus

her masada bin hile
fakir gelmiyor dile
remzani yükün çile
yıktilar bile bile

vur ha vur ha gelen vur
karşı koyma garip sus

Ramazan Yıldırım

Kara dünyam

gönül bağlarına düştü bir şivan
gurbet ellerde eylerim figan
hasret yüreğimde ayrılık revan
sinem'i kahretti şu kara dünyam

eğer ölür hasta olsam çıkmam doktora
görünmez içimdeki tutuşmuş yara
kadersizim anlama sürülmüş kara
ömrümü çürüttün şu kara dünyam

anladım ki her şeyin bedeli kahır
yüreğin dert dolu gözlerim nehir
bana verdiği felekten zehir
varlığımı eritti şu kara dünyam

buz gibi kasıldı beynimde kanım
dünya bu günü yarını hep anı halım
çığlıkcasına sancılanır her iki yanım
benliğimi yitirdi şu kara dünyam

Ramazan Yıldırım

Koru Allah'ım

belaları aŐa aŐa
bir hal geldi bizim başa
ateşe olmaktayız maŐa
koru bizi Allah'ım

hileleri göre göre
Şeytan girdi bizim sere
bu gidiŐ bu yol nereye
koru bizi Allah'ım
iftiralara boyandık
yeter artık biz usandık
zalimlere dayandık
koru bizi Allah'ım

Ramazan Yıldırım

Köylüm

o toprak kokan saçlarını
elimle tutsam uçlarını
sarılıp koklasam burcularını
saçına yemeni olayım köylüm

gececik taptaze çağında
yoğurup toprağı göl suyunda
gezip çıplak ve çatlak ayağınla
ayağına yemeni olayım köylüm

susuz dudaklarını nasırlı ellerini
yamalarla renklenmiş libasların
gam veriri ürkütülmüş bakışların
tenine entari fistan olayım köylüm

evet köylüm bu kalbime sen
bayramlarda renkli giysin gibi
şu gönlüme süssün sen
giysindeki nakşın boynuna beşi birlik
olayım köylüm köylüm köylüm
benim tatlı şirin huylum

Ramazan Yıldırım

Leyla

Leyla leyla duy beni
Gülmedim bu dünyada
Ben bir garibem leyla
Kimse anlamaz halden

Bari sen anla beni
Ortada koyma beni
Ölüme salma beni
Bitmeden kurtar beni

Kahroldum bu yarayla
Gözlerim kaldı yolda
Bitmeyecek bu sevda
Kimse anlamaz halden

İsyanım arşa çıkar
Bağrımda kanlar akar
Ayrılık beni yıkar
Kimse anlamaz halden

Ramazan Yıldırım

Manken gibisin

bakışı vurur gibi
podyumda yürür gibi
bir baktım dona kaldım
vitrinde durur gibi

ah bu ne kaş bu ne göz
kalanı vallaahi söz
aşkına yanan buz
yemeğe tat veren tuz
kırk bin kere maşallah
manken gibisin vallah

işte boy işte endam
işte toy işte meydan
sen dünyalı değilsin
farklısın ondan bundan

tanrının hoş eseri
hayallerin dilberi
hiçbir yerde kusur yok
her yerin şam şekeri

Ramazan Yıldırım

Maralım maralım

maralım maralım
dağların ceylanı
ömrümü severim
neşeli ceylanım

karanlıklar olmasın
aydınlık sizin olsun
elem keder olmasın
yuvanız neşe dolsun

gönlüm gönlümde
sevencim yâde elde
serinler doğuran
azizem kalbimde

kadınım kerem dinle
veysel'im canım emre
mevla'dan dirlik dile
yaşayın güle güle

ben yandım yanmayın
yavrularım kanmayın
böyle gider sanmayın
sakın vebal almayın

baba dalında yaprak
canımda budak budak
gözyaşımla sularım
solmasın yeşil yaprak

yazdım hatıra diye
benden sana hediye
elele olun diye
dünya fani kin niye

Ramazan Yıldırım

Mazlumun yarası

şu mazlumun yarası
ne bağı ne karası
düzenle yok arası
kim gelse baş belası
nerde vicdan darası

hele sorun erine
garibanın birine
kulak verin sesine
vurmuşlar ensesine
almışlar pençesine

bir asır avuttular
hep köle kullandılar
zindanlarda tuttular
tek hamlede yuttular
kül gibi savurdular

remzani yaz dallanır
varoşlar aydınlanır
bir gün gelir şartlanır
şarap gibi yıllanır
ötesiye şahlanır

Ramazan Yıldırım

Ne hoşsun

aşk ilesinin batağına battım
katre katre her batışımda ne olsun
kara sevdanın hamurundan yoğrudum
tuz su un bileşiminde ne hoşsun

ne hoşsun benim aşkım meleğim
narin canına kan olmak dileğim
sana yakınlık ne hoş bildim bileyim
burcu burcu tüten tende ne hoşsun

yastık deyip taşlara baş koydum
sevdana ağlayıp toprağa gözyaşı oldum
akan gzyaşımda damla damla ne hoşsun
her toz zerresinde tane tane ne hoşsun

ağrı olup bahende iek gezdım
ozan olup aşkına övgü dizdim
aşığım cemaline sohbete geldim
al dudakta hece ece ne olsun

Ramazan Yıldırım

Neylem

yine açıldı Şu hasta gönlümde yaralar
felek midir kader midir bu
hangi zalimdir yazgımı böyle karalar
gelip alsın canımı cananımı
gönül bağım talan olmuş
yaşamayı ben neyleyim

terk edilip unutuldum bırakıldım ara yerde
mecnun avareyim gezerim gurbet ellerde
söyleyin dostlar hani sevgilim nerde
kaybettim gönlümün sevdasını
ellerin leylasını ben neyleyim

Ramazan Yıldırım

O yar gitti Şimdi nerde

o yar gitti Şimdi nerde
neşe arar başka yerde
saliverdi beni derde

sen halimi sormaz mısın?
feryadım duymaz mısın?

alma benim Şu ahımı
içtin bitirdin kanımı
alt üst ettin hayatımı

sen halimi görmez misin?
feryadımı duymaz mısın?

canım dedim nurum dedim
ben flimseneryonidim
böyle ben bir sille yedim

sen hali sormaz mısın
feryadımı duymaz misin

ona buna yar kanarsın
gönün birinde yanarsın
ahvah deyip kıvranırsın

sen halimi görmez misin
feryadımı duymaz mısın

Ramazan Yıldırım

Öksüzüm

dünyaya geldim kıyamet mi oldu
şu yaralı gönlüme mahşer mi durdu
kimsesiz yapayalnız ortada kaldım
merhamet şefkat sözüne yandım

anam sız babam sız
bir de yar sız bir öksüzün
kaderim bu
hiç kimseye yok bir sözüm

binbir türlü çileyle bu yaşa geldim
böyle yaşamak için kurban mı verdim
ne çocukluğumu ne gençliğimi yaşamadım
bu dertler az bana ver allah'ım ver
doyamadım

Ramazan Yıldırım

Para

vay bana vaylar bana
ben bitmişim sevgi sana
para para düştüm dara
borçluyum ben içim yara
yoksulun ya yüzüm kara
çek silahını beni tara

yalan yalan yalan dolan
para yoksa herşey yalan

ne param var ne de pulum
tutulurmusasapsızkulum
kız değilim hem de dulum
gitti gençlik soldu gülüm

saygı yalan yalan dolan
aile bağı olmuş talan
kardeşlik mazide kalan
benliğimi benden çalan

bak remzani şu yaraya
çıkart girmiştir araya
canlar satılmış paraya
namus vurmıştır karaya

Ramazan Yıldırım

Pınar

yaralanmış dertli dertli akıyor
gurbet elde senden yanasın pınar
zalimler haline zevkle bakıyor
dertli günlerin bileyim pınar

akıpta çağırırısın kendi kendine
kuşlar gelir senin nazlı bendine
bende yanam pınar senin derdine
akıpta sel gibi gidersin pınar

çok dertlidir pınar dertli akışın
sensinki ceylan gibi bakışın
sel olup da viran gönlüm yakışın
seline katılıp gelirim pınar

aktığında belli dertlidir ağlar
gittiğinde belli dertlidir çağlar
yandığında belli karayı bağlar
sende dertli dertli gidersin pınar

Ramazan Yıldırım

Pınar'a vardım

pınara vardın pınar kurudu
fani dünyada gönlüm soğudu
aktı gözyaşım içerim doldu
yanar ağlarım bülbüller kondu

dağlarda çimen sararıp soldu
benim kaderim zalimi buldu
durup şaşarım bana ne oldu
şu zalim felek hep benim vurdu

remzaniem dertten del eyledim
deldin bağırimi feryat eyledim
düşünüp döndüm kime neyledim
yalan dünya birgün gülmedim

Ramazan Yıldırım

Rojin

bir görüŖte del eyledi
o bakıŖlar neydi neydi
ela gözler alev idi
ateŖ gibi yakma rojin

bu sevda baŖ belası
kahrolası yaktı beni
bendeki yürek yarası
nerde derdimin devası
aman rojin yaman rojin
mecnundan beterim rojin

felek çıkardı karşıma
dünyayı yıktı başıma
yazsınlar mezar taşıma
gözyaŖım damlar aŖıma

leyla

leyla leyla duy beni
gülmedim bu dünyada
ben bir garibem leyla
kimse anlamaz halden

bari sen anla beni
ortada koyma beni
dertlere salma beni
bitmeden kurtar beni

kahroldum bu yarayla
gözlerim kaldı yolda
bitmeyecek bu sevda
kimse anlamaz halden

isyanım arşa çıkar
ayrılık beni yıkar
bağrımda kanlar akar
kimse anlamaz halden

gurbet

gurbet acı dayanamam
dünü güne bağlayamam
bayram gelir yaşayamam
eşe dosta kavuşamam
bu hasrete dayanamam

öldüm anam bittim anam
gurbet elde yandım anam
bir başıma kaldım anam
kim anlar ki kime yanam

kültürüm sılamda benim
geleneğim göreneğim
sevdası içimde benim
canım memleketim benim

remzaniym halim yaman
dört bir yanım kara duman
azrail'e sökmez aman
gitti gençlik geldi zaman

oyun bitti

tüm dünyayı bağışlasan
dönme bana şansın bitti
deli gibi seviyorum
desen bile inan bana
diyen gitti oyun bitti

giden gitti oyun bitti
değer miydi söyle sana
tüm çileler kaldı bana
değer miydi söyle sana

sana olan duygular
yaşayıp da bir görseydin
bırakıp ta gider miydin?
gittin artık af edemem
dönsen bile değişemem
ben bitmişim

ben bitmişim artık gönül arama
çare olmaz deva bulmaz yarama
çok düşündüm bir kurtuluş var ama
dermen var mı dizlerimde sor bana

gönül gözüm gördü seni sev dedi
bağrı yanık işte yürek yar dedi
alın yazım kaderimde var dedi
gitti gençlik artık vakti yok dedi

ben yolcuyum yolum gitmez evime
yara gizli lokman hekim neyime
tımar tutmaz can gidiyor derdine
ruhum gider aşkın kalır kalbimde

maralım
maralım maralım
dağların ceylanı
ömrümü severim
neşeli ceylanım

kara günler olmasın
aydınlık sizin olsun
elem keder olmasın
yuvanıza neşe dolsun

gönlün gönlümde
sevencim yad elde

şirinler doğuran
azizem kalbimde

kadirim kerem dinle
veysel'im canım emre
mevla'dan birlik dile
yaşayın güle güle

ben yandım yanmayın
yavrularım kanmayın
böyle gider sanmayın
sakın günah almayın

gönlüm gönlümde
sevincim yâd elde
şirinler doğuran
azizem kalbimde

baba dalında yaprak
canımda budak budak
gözyaşımın sularım
solmasın yeşil yaprak

yazdım hatıra diye
benden sonra hediye
el ele olunca diye
dünya yalan ki niye

gönülüm gönlümde
sevincim yâd elde
şirinler doğuran
azizem kalbimde

ben yandım yanmayın
yavrularım konmayın
böyle gider sanmayın
sakın vebal almayın

gönülüm gönlümde
sevincim yâd elde
şirinler doğuran
azizem kalbimde

içten içten

of of devrilsin dünya
kirlettiler içten içten
ne kan kaldı nede bir bağ
parçalandı içten içten

vah vah ne hale geldiler
viran oldum içten içten
cehenneme çevirdiler
kavruldum hep içten içten

ah ah bin bir ah çekerim
acıyan yok içten içten
bende olan bana yamuk
yıkılmışım içten içte

kanat açtım ördek gibi
emek verdim köle gibi
yetiştirdim aslan gibi
ısırdılar içten içten

yine bugün

yine bugün halim yok
yarından ümit yok
yaş elliye dayandı
güldüren bir günüm yok

oy beni felek beni
canından bezdirdi beni
yedi bitirdi beni
ezsin değirmen taşı
eleyip savurdu beni

param yok huzurum yok
bu yüzden hiç dostum yok
öyle dostlar istemem
dili var doğrusu yok

batanın bakanı yok
vuran çok kurtaran yok
iyi günde iyiler
yiyince kötüsü yok

remzaniyim şansım yok
hiç bir şeyde gözüm yok
mutlu olalım yeter
dünyanın temeli yok

tükendim

tükendim bittim nafile
bildiğini okur yine
yaptıkları gelse dile
sarılır imana dine

bıktım usandım canımdan
genliğimin baharında
ne istedin hayatımdan
nolur beni bana bırak

gel üstüme varma yeter
sözlerin haçerden beter
bunca yıldır artık yeter
yaktın cehennemden beter

uzay mekiğidir dilin
beni uçurdunuz bilin
meydan sizin beni selin
sana dönsün acı dilin

nefret tohumları ektin
ocağıma incir diktin
beni canlarımdan ettin
remzani sen neler çektin

Ramazan Yıldırım

Sazım bilsin

sazım sen bilirsin ne çektiğimi
 sen bil ama başkaları bilmesin
 gözümde boşalan kanlı yaşımı
 sen bil ama başkaları bilmesin

kim ne derse desin aldırış etme
 paslı telin ile beni incitme
 sol yumruğu yavaş yavaş göğsüme
 sen vur ama başkaları vurmasın

sen asmaşın ben dalında salkımı
 sakın el oğlu'na verme hakkımı
 çekinme ye kul remzaninin hakkını
 sen ye ama başkaları yemesin

Ramazan Yıldırım

Sen adam olacaksın

üzüle büzüle yoda gider
boş cebe el atıp sürer
alışkanlık hali bu
yaş otuz beş devam eder

sen adam olacaksın
sen para bulacaksın
sen adam olacaksın

içki kumar kalmaz para
git kendine ödünç ara
ona buna yalvara
yakarsın bir sigara

ora bura aylık gezer
biz bizbuyu suda yüzer
ne bir avrat ne bir çocuk
yalnızlıktan cana bezer

Ramazan Yıldırım

Seni buldum

kapı kapı seni sordum
her yerde izini buldum
ismin ile sarhoş oldum
şükür ona seni buldum

gece gündüz bir makara
döner deniz ile kara
vardığım bir pınara
şükür ona seni buldum

sekiz gökten yedi yere
kesin kanaat benim sere
saate milyon kere
şükür ona seni buldum

ey gönlüm bahtiyarsın
her yerde aşkın ararsın
için nur gündüzün kararsın
şükür ona seni buldum

Ramazan Yıldırım

Sibel can

ben tazecik bir genç iken bıkmadan
biliyorum pişmez insan yanmadan
her çilenin zorluğuna bakmadan
hedef koydu yola çıktı sibel can

ben çok geçtim bu dikenli yollardan
pes etmeyi sildim attım lügatten
şimdi burda oldum ise sibel can
ne zalimler bezdirdi dost cu candan

ben buraya kolay geldim sanmayın
çok itildim artık yeter vurmayım
neşelidir deyip sakın kanmayın
iç iken ağlarken güler sibelcn

nurcan

akdeniz'de dev dalgalar
dicle nehri dertli çağlar
aramızda yolken dağlar
susmaz nurcan gelmeyince
yârim bana dönmeyince

gökyüzünde şimşek çakar
yıldırımlar vurur yakar
kasırga dünyayı yıkar
durmaz nurcan dönmeyince
yârim bana gelmeyince

yeryüzünde feryat çoktur
gökyüzünde yerim yoktur
hasret zehirli bir oktur
düşmem nurcan gelmeyince
yarın bana dönmeyince

ne olur yârim yardan geçme
ateşten bir gömlek seçme
remzaniyi yıkıp geçme
ölmem nurcan dönmeyince
yarım bana gelmeyince

başımda kara bulut

bu bulut karabulut
hey zalim bizi unut
senden bize hayır yok
bırakmadan bir umut
sırtımdan vurdun beni
yerlere sevdim beni

yaralarım yaralarım
çıban sardı dört bir yanıma

ne dedim sen ne ettin
beni kahr edip gittin
bir soysuza yüzünden
bizi kenara ittin

sırtımdan vurdun beni
yerlere sevdim beni

kalleşten kancık olur
kancıkta boynuz olur
gerisini sen düşün
tasması benden olur

sırtımdan vurdun beni
yerlere serdim beni

boşa gitti bunca ömür

hey eli boş yüzü kara
gel kendin sokma dara
vay demeden durma ara
boşa gider bunca ömür

gençtim düşünemedim
kıymetini bilemedim
kalbimi kördü göremedim
diyemesin geçti ömür

bin ak düştü saçlarıma
şu dökülen kaşlarıma
yazın mezar taşlarıma
hiç gitti bunca ömür

hile ile ekmek aş
yumuldun ye paşa paşa
günah işlemedim haşa
diyemezsin geçti ömür

ağla gözün yaşı gitsin
del bahrını arşa gitsin
sil kalbinin pası gitsin
heba olur bunca ömür

lanet olsun şeytan sana
akıbetim ölüm cana
cana gidecek kabristana
dönüşü yok geçti ömür

her sevabın darasını
düşündün mü arasını
çekemezsin yarasını
tarumardır bunca kömür

nefsim gafil coştur
bara saza durma koştur
hazırlıksız elim boştur
diyemezsin geçti bir ömür

kibirle gidilmez başa
yer altında bir çok paşa
haddini bil öyle yaşa
boşa gider bunca ömür

gençlik gitti deri sarktı
gözlerimin nuru aktı
ciğerlerim derdi kaptı
geldi geçti bunca ömür

toprak karı emer erir
bir gün sıra bize gelir
ne ektik ise rabbim bilir
günahlar geçti ömür

azrail gelir boş gitmez
hep can alır şifa vermez
gelir ama haber vermez
geri gelmez boyunca ömür

remzaniyim yandım anam
fayda etmez anam babam
amelimdir bende kalan
boşa gitti bunca ömür

Ramazan Yıldırım

Silemem seni

yürekten silemem sin
candan sevmişim yar seni
ayrılık öldürür beni
yârim terk edemem seni

her kötüye kul olamam
cahillere tay olamam
başkasın ayar olamam
yârim ben senin ben senin

başkasının ateşinden
yandıkça yandığın yeter
var mı daha bundan beter
af yârim çilen yeter

sebep olanlar kör olsun
daha da beterler bulsun
allah'ından bulsun gülsüm
remzani yar ile olsun

köylü kızı

köylü kızına gönül bağladım
düştüm ateşine aşktan ağladım
beyaz var iken kara bağladım
üç tepe köyünden yanarım böyle

beni gördüğünde mendil sallardı
benimde özüne emeğim vardı
azgın yaralarım erken kanadı
üç tepe köyünde yanarım böyle

derdimi dökerim şu dertli saza
üç tepe köy ise bismil'de kaza
dayanmaz remzani yüreği naza
üç tepe köyünde yanarım böyle

gönlümün nazlı meleği

ey benim gönlümün nazlı meleği
sen gittin gideli kara giyindim
bırak zulüm edip bağrımı delmeyi
zaten ben bağrımı eleğin ettim

duydum ki düğünün varmış yakında
işitince baykuş öttü bağımda
üç tepe köyünde bismil yolunda
ağlayıp kendimi perişan ettim

yunus gibi daldım derya içine
zalim baban verir seni zengine
bu dünyada herkes dengi dengine
ben ayıyım senden intizar ettim

remzani der ki gel düğün edek
bizde bu dünyanın keyfini sürekle
yara kavuşmak bendeki dilek
oda olmayınca ahu zar ettim

duyan yok mu

gittin artık gelmez oldun
sen bizleri sormaz oldun
nerdesin sen bilemem ama
yıllar geçti gelmez oldun

havarhavar duyan yok mu
hasan'ımı gören yok mu
kimler kıydı bilmem ama
kıyanların sonu yok mu

verde misin göte misin
hücrelerde bağlı mısın
nerde nasıl bilmem ama
yüreğim dağlamışsın

diyar diyar gezdim seni
dağa taş sordum seni
bilen mi yok bilmem ama
yasa çevirdiler beni

bize aman vermediler
çoluk çocuk demediler

niçin neden bilmem ama
tuzaklara düşürdüler

duyun beni bizim dağlar
gözyaşları durmaz çağlar
duyar mısın bilmem ama
kara günler kara bağlar

dokunmayın viraneyim
şaştım anam avareyim
kime gitsem bilmem ama
boşa dönen pervaneyim

ağlıyor garip remzani
dostlar çoktu şimdi hani
düşüne dost bilirim ama
her bedelin var zamanı

gidm dağlara

başım alıp anam kaçamgidem dağlara dalara
anam dağlara dağlaradağlara
talan oldu anam gazel vurdu bağlara
anam bağlara bağlarabağlara

viran oldum anam yapma yüreğimi dağlarım
anam dağlama dağlamadağlama
ölenle ölümez gözyaşını benden sağlama
anam sağlama sağlamasağlama
giden gitti selam bizim dağlara

yolma saçlarını anam başın kara bağlama
anam bağlama bağlamabağlama
keder yığıdın anam heder oldun ağlama
anam ağlama ağlamaağlama

aşık remzaniyim anam dertsiz gönü arama
anam arama aramaarama
lokman gelse anam çare bulmaz yarama
anam yarama yaramayarama

azime

hoş geldin dünyama
günlüme hanım
merhem ol yarama
akmasın kanım
sevgili canım

azimeazime
gülüm azime
bezemesin yârim
giden zalime

eski yar mazidir
mazide kalan
gidişi hazindir
sevgisi yalan
onursuz kalan

anaların anası

anaların anası benim anam
yüreğimin sevdası gülüm anam
dert ortağım ah anam
hayatın çile anam

o şefkatli kucağın
mıs kokulu ellerin
sevgi dolu yüreğin
yoluna ben öleyim
benim her şeyim anam

yemedin sen yedirdin
aç kaldın gülümsedin
giymedin hep giydirdin
ezildin ezdirmedin
benim her şeyim anam

ne acılar çektirdik
ağlattık birer birer
kadrini bilemedik
yüzünü güldüremedik
benim her şeyim anam

içimde köşk yaptırdın
ruhumun derinliğinde
ruhumun temelisin
kalbimin ta içinde
benim her şeyim anam

rojin

bir görüşte del eyledi
o bakışlar neydi neydi
ela gözler alev idi
ateş gibi yakma rojin

bu sevda baş belası
kahrolası yaktı beni

bendeki yürek yarası
nerde derdimin devası
aman rojin yaman rojin
mecnundan beterim rojin

felek çıkardı karşıma
dünyayı yıktı başıma
yazsınlar mezar taşıma
gzyaşıma damlar aşım

leyla

leyla leyla duy beni
gülmedim bu dünyada
ben bir garibem leyla
kimse anlamaz halden

bari sen anla beni
ortada koyma beni
dertlere salma beni
bitmeden kurtar beni

kahroldum bu yarayla
gözlerim kaldı yolda
bitmeyecek bu sevda
kimse anlamaz halden

isyanım arşa çıkar

ayrılık beni yıkar
bağrımda kanlar akar
kimse anlamaz halden

gurbet acı dayanamam
dünü güne bağlayamam
bayram gelir yaşayamam
eşe dosta kavuşamam
bu hasrete dayanamam

öldüm anam bittim anam
gurbet elde yandım anam
bir başıma kaldım anam
kim anlar ki kime yanam

kültürüm sılamda benim
geleneğim göreneğim
sevdası içimde benim
canım memleketim benim

remzaniym halim yaman
dört bir yanım kara duman
azrail'e sökmez aman
gitti gençlik geldi zaman

Ramazan Yıldırım

Sohbettir

can vücudu pazarda
satılmaz kır paraya
bu Âlemin kıymeti
hecedir kelimedir cümledir

çalma tek telden şu insanı
gösterme tek taraftan onu
vücut gövde çiçeği dalar ise
her daldaki meyveyi tat
değişen bir şey olur mu?

makam değil güzellik değil ün değil
yoksul olur köle olur ırgat olur
buradaki güzellik
kalemdir muhabbettir sohbettir

Ramazan Yıldırım

Sulh

ol kişi ki sulh yapa
melekler tebrik eder
sulh ile şerri ata
sevgi deryasına gider

küsmek acizler işi
son yok zarar gidişi
bunu anlayan kişi
dünyada er olup gider

bir kalbi kırmak güç değil
o nazik ki tamir kolay değil
insanları sevmek nahoş değil
insanları seven eser olurlar

bulutu da sulhtan yana
anlamayan sözüm ona
sulh kardeştir cana
canları seven mevla'ya gider

Ramazan Yıldırım

Sultanım

bir kere Şu kalbime seni sultan eyledim
sen bir sultan ben bir k le
her aŐıŐa taptıŐımı söyledim
ne olursun
iş Şarabı giy tacını  Őıkların bahtına
Őık artık Şu gönlümün iŐlemeli tahtına

sultanım, sultanım
sensin benim dermanım
sultanım, sultanım
ben senin k lenim

Şu virane g nl me bahtını kurmaz isen
yaşayamam biterim ben
mahkûm durum  l me
bu kısacık ömrümü kiskanana azrail'e
raziyim ben yaşamam artık nafile

bir kere Şu kalbime seni sultan eyledim
sen bir sultan ben bir k le
her aŐıŐa taptıŐımı söyledim
ne olursun
iş Şarabı giy tacını  Őıkların bahtına
Őık artık Şu gönlümün iŐlemeli tahtına

sultanım, sultanım
sensin benim dermanım
sultanım, sultanım
ben senin k lenim

Şu virane g nl me bahtını kurmaz isen
yaşayamam biterim ben
mahkûm durum  l me
bu kısacık ömrümü kiskanana azrail'e
raziyim ben yaşamam artık nafile

Ramazan Yıldırım

Tombiş

tombiş bir bebek gördüm
hopidik lopidik
yandım ben kle döndüm
hopidik lopidik

başıma bela rdm
yeni bir sevda gördüm
gel oynayalım biz
abudik kobidik

leballi lebadik
naz et biz ne dedik
hopidik kopidik
lokumlu gerdan yedik

sanki ilekli pdink
yerim seni tombik
gel oynayalım biz
abudik kubidik

Ramazan Yıldırım

Tükendim

tükendim bittim nayil
bildiğini okur yine
yaptıkları gelse dile
sarılır imana dine

bıktım usandım canımdan
genliğimin baharından
ne istedin hayatımdan
ne olur beni bana bırak

gel üstüme varma yeter
sözlerin hançerden beter
bunca yıldır artık yeter
oldum cehennemden beter

uzay mekiğidir dilin
beni uçurdunuz bilin
meydan sizin beni silin
taş eritir çapraz acı dilin

nefret tohumları ektin
sen eti tırnaktan ettin
ocağıma incir diktin
remrazani çok acı çektin

Ramazan Yıldırım

Ver allah'ım

halsiziz biçareyiz
derman yok ne çareyiz
şışmışız avareyiz
bir derman ver allah'ım
dünya acı insan kötü
bundan nedir günahım

bıktım yalan oyundan
vurdu bizi boyundan
o hayati suyundan
bir yudum ver allah'ım
dünya acı insan kötü
bunda nedir günahım

yalanın her nevinden
akıl attık beyinden
boş muhabbetinden
bir kelime ver allah'ım
dünya acı insan kötü
bundan nedir günahım

Ramazan Yıldırım

Yandım allah'ım yandım

ateşlere çıktı göğe
od düştü börüğe
ayak bastı çürüğe
yandım allah'ım yandım

herkesi ben dost sandım
bir vefasıza kandım
yine mi aldandım
yandım allah'ım yandım

küle buldurdu mekanı
uçtu gitti bak dumanı
geçti feryadımı zamanı
yandım allah'ım yandım

ateş yaktı tenimi
kavurmakta kalbimi
daha olacak neyimi
yandım allah'ım yandım

Ramazan Yıldırım

Yar

ey şahı sultanım yar
nuri candır canım yar
canımın cananı yar
sevdan sardı beni yar

dağlarda keklik yÂrim
ovada çiçek yÂrim
dalında bir gül yÂrim
hasrete çare yÂrim
sensiz yaşanmaz yÂrim

aşkima yas tutan yar
içimde can yatan yar
canıma can katan yar
özlem keder atan yar
gel sineme saram yar

remzani kalbinde yar
sazında sözünde yar
her anın bedende yar
aşımda suyumda yar
aldığım nefeste yar

Ramazan Yıldırım

Yarın ağlayacağım

yaşadığım hayat benim dünyam mı?
alın yazımayırttım hayamı
yüz bin kere versin allah belamı
bu günüm dün gibi yarın ağlayacağım

bir volkan krizi patlayacağım
gözyaşım kan denizi çağlayacağım
bu günüm dün gibi yarın ağlayacağım

azrail koymuş dizlerini sineme
gözlerini kapat ta tekbir söyleme
dünün kurbanıyım ben bıçak bileme
bu günüm dün gibi yarın ağlayacağım

Ramazan Yıldırım

Yeter Allah'ım

nedir bu halim gülmek yok mu ya rab
her tarafım acı çile ıstırap
yerden yere çalınıp taşlara vurulduk
acımasız insanlar ayağına serildik

ne bu vahşeti dehşet ne bu zulüm
esaretin dikenini basa basa geçer gönüm
hani medeniyet hani insanlığın gayesi
canavarlar takmış yüzlere şefkat maskesi

tanrım bir yol ya Allah medet
kan kin ihtiras bunlarda adet
güç tükenmekte sebat tahammül yok
insan avcıları yağdırmakta zehirli ok

öter ellerde kan kusturma silahlar
kararmış kalbi beyin virane ruhlar
yeter Allah'ım yeter durdur bu illeti
kaldır üzerimizden bu canavarı gafleti

Ramazan Yıldırım

Yetmedi mi

doğdum ağladım
büydüm ağladım
yürüdüm ağladım
çocukluğum gençliğim

ezile ezile büzüle büzüle
bitiştii pekiştii acılarla geliştii
kimliğim değıştii bende mi insanım
hiçbir zaman dinmedi bağrımdaki isyanım

atıldım ileri
yuvarlandım geri
benliğimi saran çirkef
bırakmadı dertsiz yeri

itilip yıkıldım takılıp çakıldım
zindan olan dünyama için için haykırdım
yetmez mi yetmedi mi?
çektığım çile bitmedi mi?

Ramazan Yıldırım

Yetmedi mi?

doğdum ağladım
büydüm ağladım
yürüdüm ağladım
çocukluğum gençliğim

ezile ezile büzüle büzüle
bitiştii pekiştii acılarla geliştii
kimliğim değıştii bende mi insanım
hiçbir zaman dinmedi bağrımdaki isyanım

atıldım ileri
yuvarlandım geri
benliğimi saran çirkef
bırakmadı dertsiz yeri

itilip yıkıldım takılıp çakıldım
zindan olan dünyama için için haykırdım
yetmez mi yetmedi mi?
çektığım çile bitmedi mi?

Ramazan Yıldırım

Yine de yaşamak istiyorum

eziliyorum sızlanıyorum
bir yaralı geyik kıvraniyorum
bir gün değil sanki her gün
ben ölüyorum
ama yine de yaşamak yaşamak istiyorum
yine de yaşamak istiyorum istiyorum

ruhumu tatlı yoksa dünyamı
yaşadığım hayat kötü rüyamı
yüzbinkere versin allah
sürünmektense ölmek istiyorum
ama yine de yaşamak yaşamak istiyorum
yine de yaşamak istiyorum istiyorum

gurbete acı kalbimde sancı
yaşadığım hayat hepten yabancı
çektığımı çekmez hiçbir dilenci
yeter diyorum öleyim artık
ama yine de yaşamak yaşamak istiyorum
yine de yaşamak istiyorum istiyorum

Ramazan Yıldırım

Yoktu

bir gün bizim köyde düğüne gittim
gelinin elinden kınası yoktu
damat bir kenarda düşünüyordu
cebinde on parası yoktu

kr rıza'nın on baştır nüfusu
ağzından düşmüyor geçim türküsü
şevketli bu köyün tek sofusu
onun da ekecek tarlası yoktu

aşık remzanı gördüğünü söyler
perişanlar doğudaki türküler
şehirde pastayla beslenen beyler
köydeyken içecek orbası yoktu

Ramazan Yıldırım

Zalim dünya

kerem ateşler içinde yanarken
dünya durmuş bir kenarda gülüyor
tahirzuhresini elden sorarken
dünya durmuş bir kenarda gülüyor

zalim dünya bizden intikam aldı
yusufzüleyhanın aşkına daldı
ademse havanın sözüne kandı
dünya durmuş bir kenarda gülüyor

remzani neye geldiğini bilmedi
iyiler ölürken kötü ölmedi
niceleri gözyaşını silmedi
dünya durmuş bir kenarda gülüyor

Ramazan Yıldırım

Zavallı

duydum dñnyan yalanmış
hayat seni zorlamış
ölmeden gömmüş mezara
bu ne biçim dünyaymış

kafan dertlere bürünmüş
neşen acıya dürölmüş
şu koskoca Ālemde
ıstırap sende görölmüş
zavallı zavallı
perişan halli zavallı

tuzlamış dağlamışlar canın
gazlamışlar zehretmişler kanın
kederlenmek hep ağlamak şanın
bu ne biçim dñnyanın senin

Ramazan Yıldırım